Holkot, Robertus: Super sapientiam Salomonis
Basel: [Johann Amerbach, and Johann Petri de Langendorff?], 1489, 1489 Seite 330

tñ põt ſic exponi: imaginemur ꝙ a deo cũcta ꝓ
cedãt: ſicͭ numeri ab vnitate: ⁊ vnaqueqꝫ ſpẽs
vniuerſi certũ gradũ teneat ſm diſtantiã a pri-
ma cã rerũ. Et ſic videẜ loqui Ariſt. viij. meta.
Ubi dicit ꝙ forme rerũ ſe habẽt ſicut numeri:
⁊ ſic inueniem⁹ ꝙ oĩs res ẽ in numero. i. in di=
ſtãtia certa a deo: mõ ꝗlibet numerus certã ha
bet diſtãtiã ad vnitatẽ. Itẽ oĩs res ẽ in menſu-
ra: qꝛ oĩs res creata ẽ finite ⁊ limitate ꝑfectiõis
tã in eſſentia ꝙ̃ in potentia agendi. Tertio oĩs
res creata hꝫ ſuũ põdus. i. naturalẽ appetituꝫ
ad aliꝗd in ꝗ ſua natura ſaluaẜ ⁊ ꝑficiẜ: ſicͭ crea
tura rõnalis naturaliẜ appetit btitudinẽ: ⁊ cre=
atura corꝑalis locũ ſibi ꝯuenientẽ. Sꝫ magis
ad ꝓpoſitũ ſic exponiẜ. Tu dñe poteras ꝗdeꝫ
ꝑ potentiã pctõres ⁊ idolatras multipliciẜ affli
xiſſe: imo ãnihilaſſe ſicut eas de nihilo ꝓduxi=
ſti ⁊ verũ ẽ ꝙ ꝓ quolibet pctõ poſſes maximaꝫ
penã infligere: qꝛ nulla pena põt adeq̃ri pecca
to q̃ntũcũqꝫ ſit magna: tu tñ dñe oĩa pctã nr̃a
in mẽſura certe q̃ntitatꝭ: ⁊ numero tue ſancte
diſcretiõis a põdere recti iudicij diſpoſuiſti ac
ſi peccata noſtra nõ maiorẽ penã ſibi determi-
narẽt. Ratio aũt quare ſic potẽtiã cũ clemẽtia
tẽperas: eſt magnitudo potẽtie ⁊ bonitatꝭ tue.
Naꝫ ex ꝗ potes oĩa ⁊ es ſũme bonus: bonitas
tua diſpoſuit oĩa ſicut ea decet diſponi. Et hoc
eſt qð ſubdiẜ. Multũ eñ valẽ. i. poſſe tibi ſoli
ſuperat. i. abũdãter erat: qꝛ infinite ſꝑ etiã ante
ꝙ̃ mũdus eẽt: ⁊ ꝗd mirũ potẽtia actiua quã nꝉ
la reſiſtentia impedit operaẜ ſine difficultate:
ſꝫ talis eſt potẽtia dei. ꝗ ſine difficultate facere
põt quicꝗd vult. Et hoc eſt qð ſubdit. Uirtuti
brachij tui quis reſiſtet? quaſi diceret: nullus.
qꝛ nihil põt tibi reſiſtere. Et hoc pulchre ꝓbat
Boeti⁹. iij. ð ꝯſola. proſa. xij. Nihil ſeruãs na-
turã deo ꝯtraire conatur. vide ibi. Et põt colli
gi rõ ſic. Omniã appetũt bonũ ꝑ naturã. ergo
nihil ꝯtrariatur bono ꝑ naturã: de⁹ ẽ ſummũ
bonũ. ideo deo nihil ſeruãs naturã cõtrariaẜ
Ex quo aũt nihil poſſit deo reſiſtere ꝓbat ope
B rando naturã ad duo in quib⁹ modica reſiſtẽ-
tia reꝑitur. Primũ eſt momentũ ſtatere. i. ling
ua ſtatere. lingua eñ ſtatere qñ ꝑẽdicula ſunt
equalia ⁊ in eis equalia põdera appoſita ceterꝭ
parib⁹ ſtat erecta ꝑꝑẽdiculariter. Sed quãtũ=
cũqꝫ modicũ grauitatꝭ apponaẜ ſtatim recedit
a ſitu ſuo ⁊ facit nutũ ſine quacũqꝫ reſiſtentia.
Iſto mõ oĩs creatura eſt in manu dei ꝙ ſi de⁹
voluerit eũ ãnihillare nulla reſiſtẽtia põt eẽ: et
hoc eſt qð dicit qm̃ tanq̃ momentũ ſtatere: ſic
eſt añ te orbis terraꝝ. Scðm exemplũ ad qð cõ
paraẜ inſtabilitas hũana eſt gutta roris ante=
lucani. Ros antelucan⁹ ẽ ros generatus ante
ortũ ſolis in matutino. Et diciẜ antelucan⁹. i.
ante ortũ ſolis exiſtẽs. Et declinaẜ antelucan⁹
na. nũ. Ros aũt talis oriente ſole: ſtatim deſic-
catur ⁊ a terra abſorbetur: ⁊ hoc eſt qð ſubdiẜ

tanq̃ gutta roris antelucani ꝗ deſcendit in ter
rã. Et hec eſt ſententia littere. Quia oĩa deus
diſpoſuit in mẽſura ⁊ numero ⁊ põdere. Con
ueniẽs eſt nobis ⁊ neceſſariuꝫ ꝙ oĩa noſtra in
mẽſura numero ⁊ pondere diſponam⁹: qꝛ ni=
ſi hec fecerimus: vitã noſtrã nõ poterimus or
dinare virtuoſe. In figurã cui⁹ legimus. iiij.
Eſdre. iiij. verſus principiũ. ꝙ angelus ad Eſ-
dram miſſus dixit ſic. tres vias miſſus ſũ tibi
dicere: ⁊ tres ſimilitudines oſtẽdere corã te: va
de põdera mihi põdus ignis: aut mẽſura mi=
hi flatũ vẽti: aut reuoca diẽ ꝗ preterijt: q̃ſi dice
ret põdera penã infernalis acerbitatis: mẽſu-
ra flatũ tꝑalis vanitatis: reuoca hoc eſt nume=
ra reatũ ꝓprie prauitatis. Igiẜ iuxta litterã le=
ctionis menſurem⁹: numerem⁹: ⁊ põderem⁹.
Menſurem⁹ mundane glorie leuitatẽ: pñtis
trãſitus breuitatẽ: future vite iocunditatẽ. Et
cũ ſic menſurauerim⁹: numerem⁹ ꝗt recepim⁹
diuina munera: ꝗt cõmiſim⁹ horrẽda crimina:
quot omiſim⁹ ꝯceſſa tꝑa. Et cuꝫ ſic numeraui=
mus: põderemus quãtũ debuim⁹: ꝙ̃ ingrati
fuerim⁹: quicꝗd meruim⁹. Et oĩa noſtra ĩ mẽ-
ſura numero ⁊ pondere diſponamus. Si mẽ-
ſuremus mũdane glorie leuitatẽ videbim⁹ ꝙ
ipa ẽ paꝝ appreciãda. Uñ Aug⁹. ſuꝑ ps̃. clxix.
Inanis eſt gloria hui⁹ ſeculi: fallax ẽ ſuauitas
⁊ infructuoſus labor ⁊ ꝑpetu⁹ timor ⁊ ꝑiculo=
ſa ſublimitas. Initiũ ſine prudẽtia: finis cũ pe
na. Hãc vanitatẽ mẽſurauerat rex ille de ꝗ Ua
leri⁹. li. vij. ca. ij. Rex inquit ille ſubtilis iudicij
quẽ ferũt traditũ ſibi dyadema priuſq̃ capiti
imponeret: retentũ diu ꝯſideraſſe ⁊ dixiſſe. O
nobilẽ magis ꝙ̃ felicẽ pannũ. quẽ ſi ꝗs peni=
tus agnoſcat ꝙ̃ multis ſollicitudinib⁹ ⁊ ꝑiculiſ
⁊ miſerijs ſit refert⁹: ne humi ꝗdeꝫ iacẽtẽ tollẽ
velit. Ergo ſi ſm verũ valorẽ menſuraretẜ glĩa
tꝑalis ꝑua foret: vt merito dicãt boni xp̃iani il-
lud. ij. Corꝭ. x. Nos non in imenſũ gloriamur
ſed ſm menſurã regule quã mẽſus ẽ nobis de
us. Iſta ꝗ regula ẽ ꝯſcia bñ ordinata. ij. Corꝭ.
j. Gloria nr̃a hec ẽ teſtimoniũ ꝯſcie nr̃e. Scðo
ſi mẽſurem⁹ pñtis tranſitus breuitatẽ videbiẜ C
modica vel nulla. ps̃. Ecce mẽſurabiles poſui
ſti dies meos ⁊ ſubſtãtia mea ⁊c̃. Iſtã breuita-
tẽ vite cõſiderauit Xerxes rex ⁊c̃. Item ille qui
Alexandro ſuadẽte: rex nullo mõ fieri voluit.
In iſtius tñ tꝑis breuitate tria magna negocia
nos oportet ſeruare. videlicet obedientiã pre=
ceptoꝝ: penitentiã peccatoꝝ: ⁊ beniuolentiam
ꝓximoꝝ. In cui⁹ figurã legiẜ Apoc̃. xxj. ꝙ an=
gelus ꝗ muros ciuitatis hieruſalẽ mẽſurauit
habuit mẽſurã arundineã ⁊ mẽſus eſt muros
eius. cxliiij. cubitorũ. Uia noſtra eſt moraliẜ ci=
uitas dei ſũmi ĩ ꝗ ꝑ gratiã inhabitare dignaẜ.
Mur⁹ ei⁹ eſt corp⁹ corruptibile. Iſtos muros
mẽſurare dꝫ hõ ſeu rõ: r̃plicãdo ꝗtidie vite bre
uitatẽ ⁊ mortꝭ vicinitatẽ: ſic tñ mẽſuret ꝙ hẽat

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0330
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG